יום ג', כ"ז בתשרי תשס"ח (09 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כוחה של נגיעה [סיום המאמר מאתמול]

כאשר סיים המושל לשאול את שאלתו, הפסיק היהודי לרגע את תפילתו, וענה לו במלים קצרות: "אני אמות באותו יום שאתה תמות." מיד הכניס המושל את ידו לכיסו להוציא את האקדח לירות ביהודי כמתוכנן ... **אך ראה זה פלא**: היד נשארה בתוך הכיס והאקדח נשאר על מקומו. החלו הנוכחים להאיץ במושל: "נו, בצע את התכנית! הנה הזדמנות נפלאה להראות את אי צדקתו", אך המושל בשלו כולו אחוז פחד וכאילו נשתתקה ידו. והם ממשיכים לקרוא לו קריאות עידוד ושבח להצלחה הקרובה של המזימה, אך הוא עומד נבוך, המום וחסר אונים. לאחר דקות ממושכות של מחזה מוזר זה, ירד מהבימה ושלח את היהודי לביתו.

כאשר שאלוהו אחר כך חבריו המושלים מדוע לא ניצל את ההזדמנות הנפלאה, השיב להם המושל: "שוטים שכמותכם! וכי לא שמעתם שהוא אמר שבאותו יום שהוא ימות, אף אני אמות? אם כן, איך אני יכולתי להרגו – הרי גם אני הייתי מת בו ביום..."

זהו כוחה של נגיעה. כל זמן שהנגיעה של המושל היתה מונעת מכח הגאוה שלו, שאמרה לו לסרב להאמין ליכולתו של היהודי להגיד עתידות – הוא באמת לא האמין בכוחו זה. אך כאשר נתחלפה נגיעה זו בנגיעה אחרת, שהיא רצון האדם להשאר בחיים, השתנתה דעתו מן הקצה אל הקצה, והחל לחשוש שמא באמת יודע האיש לצפות את העתיד.

זוהי גם הסיבה לשינוי שחל בדעתה של חוה. כאשר ראתה "כי טוב העץ למאכל וכי **תאוה** הוא לעיניים", נתפתתה להאמין לדברי הנחש שאכן לא תמות. מיד לאחר שאכלה מן העץ, נסתלקה הנגיעה ההיא. מכיוון שכך, חזר הספק להתעורר בקרבה: שמא אין הנחש צודק, ואם כן – הרי ייתכן שהיא תמות. ובמקרה שהיא תמות, עלול האדם לישא אשה אחרת. מצב זה אינו רצוי לה. יש לה אם כן נגיעה חדשה – למנוע את נישואי אדם עם אשה אחרת. לכך, נתנה גם לו מן העץ.

בסתירה מעין זו יכול אדם למצוא את עצמו חדשים לבקרים. רצונותיו, מעשיו ומחשבותיו מושפעים לעתים קרובות (לטוב ולרע. מג) מנגיעות שונות. ואפילו אם נגיעה אחת נמצאת בסתירה לשניה, אין זה מונע ממנו להתחשב בה. שהרי זהו טבעה של נגיעה, כמו השוחד שמעוור עיני חכמים ומסלף דברי צדיקים.

ואולי דברים אלה יאירו קצת אור על המתרחש אצלנו אף בימים האלה...

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל